

ת"פ 52257/08/17 - מדינת ישראל נגד האלה ברייה

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 52257-08-17 מדינת ישראל נ' ברייה

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

האלה ברייה

הנאשמת

ב"כ המאשימה: עו"ד איתי שמואלי, יחידת תביעות לה"ב

ב"כ הנאשמת: עו"ד ראפת ארחיבי

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. ביום 19.2.2018 הורשעה הנאשמת, על יסוד הודאתה ובמסגרת הסדר טיעון שכלל את תיקון כתב האישום, בביצוע של 7 עבירות של **גניבת רכב**, לפי סעיף 413ב לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: החוק); עבירה של **קשירת קשר לביצוע פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; ו-4 עבירות של **מתן אמצעים לביצוע פשע**, לפי סעיף 498 לחוק.

2. במסגרת הסכמות הצדדים הופנתה הנאשמת לשירות המבחן והדיון בעניינה נדחה מעת לעת לצורך קבלת תסקירים משלימים. בסך הכול התקבלו בעניינה של הנאשמת 3 תסקירים. בהמשך נדחו הדיונים בהמתנה לפסק דינו של בית המשפט המחוזי בעניינה של אפנאן דרויש (להלן: אפנאן), שותפתה של הנאשמת לביצוע העבירות. הנאשמת אף הופנתה לממונה על עבודות השירות, ונמצאה כשירה לבצע מאסר בדרך של עבודות שירות.

3. על פי **פרט אישום מספר 1** בכתב האישום המתוקן, קשרה הנאשמת קשר עם אפנאן ועם שני תושבי האזור בשם יזן ועימאד, על מנת לגנוב כלי רכב משטחי מדינת ישראל ולהעבירם לשטחי האזור תמורת תשלום של 1,000 ₪. במסגרת הקשר, בתאריך 4.8.2017 אספה אפנאן ברכבה של הנאשמת את יזן ואת עימאד מטיבה, והשתיים הסיעו אותם למלון בזכרון יעקב. בחניית המלון התפרצו יזן ועימאד לרכב מסוג ברלינגו השייך לצה"ל וגנבו אותו. לאחר גניבת הרכב, בסמוך לשעה 02:55, נסעו הנאשמת ואפנאן לפני יזן ועימאד בכבישים שונים, והובילו אותם לכיוון שטחי האזור.

עמוד 1

למחרת נפגשו הנאשמת ואפנאן עם יזן וקיבלו ממנו 1,000 ₪ כל אחת. במעמד זה תדלק יזן את רכבה של הנאשמת.

על פי **פרט אישום מספר 2**, תכננו הנאשמת, אפנאן, יזן, סעדי, עמו הייתה לנאשמת היכרות מוקדמת, ואיברהים, שאף הוא תושב האזור, לגנוב כלי רכב משטחי מדינת ישראל ולהעבירם לשטחי האזור, זאת תמורת תשלום אותו עתידה הייתה הנאשמת לקבל לאחר מכירת הרכב הגנוב.

בתאריך 8.8.2017 אספה אפנאן ברכבה של הנאשמת את יזן ואת איברהים, שאף הוא תושב האזור, מטייבה והשתיים הסיעו אותם לטירת הכרמל. בסמוך לשעה 03:57, התפרצו יזן ועימאד לרכב מסוג ברלינגו השייך לאזרחית, וגנבו אותו. לאחר גניבת הרכב, בשעה שאינה ידועה, נסעו הנאשמת ואפנאן לפני יזן ואיברהים בכבישי הארץ והובילו אותם לכיוון שטחי האזור, כשסעדי נוסע לפניהם ברכב נוסף.

על פי **פרט אישום מספר 3**, תכננו הנאשמת, אפנאן, יזן, סעדי, ועימאד, שאף הוא תושב האזור, לגנוב כלי רכב משטחי מדינת ישראל ולהעבירם לשטחי האזור, זאת תמורת תשלום אותו עתידה הייתה הנאשמת לקבל לאחר מכירת הרכב הגנוב.

בתאריך 15.8.2017, אספה אפנאן ברכב הנאשמת את יזן ואת עימאד מטייבה והסיעה אותם לחיפה, לשם הגיעו בסביבות השעה 05:28 לפנות בוקר. בהמשך התפרצו יזן ועימאד לשני כלי רכב מסוג ברלינגו ולרכב נוסף מסוג גולף וגנבו אותם. באותה עת המתינו אפנאן והנאשמת בחורשה סמוכה, עד אשר הגיעו למקום יזן, עימאד וסעדי עם כלי הרכב הגנובים.

לאחר גניבת כלי הרכב, נסעו הנאשמת ואפנאן לפני יזן ועימאד בכבישי ישראל והובילו אותם לכיוון שטחי האזור, כשסעדי נוסע לפניהם ברכב נוסף.

על פי **פרט אישום מספר 4**, תכננו הנאשמת, אפנאן, יזן, סעדי, ועימאד, לגנוב כלי רכב משטחי מדינת ישראל ולהעבירם לשטחי האזור, זאת תמורת תשלום אותו עתידה הייתה הנאשמת לקבל לאחר מכירת הרכב הגנוב.

במועד מסוים אספה אפנאן ברכבה של הנאשמת את יזן ואת עימאד מטייבה, והשתיים הסיעו אותם לחיפה. בהמשך, ביום 16.8.2017 בשעות הבוקר, פרצו יזן ועימאד לרכב מסוג ברלינגו ולרכב מסוג איביזה וגנבו אותם. באחת ההתפרצויות ניפץ יזן את שמשת אחד מכלי הרכב מול הנאשמת ואפנאן וכתוצאה מכך נפצע בידו.

באותה עת המתינו אפנאן והנאשמת בחורשה סמוכה, עד אשר הגיעו למקום יזן, עימאד וסעדי עם כלי הרכב הגנובים.

לאחר גניבת כלי הרכב, נסעו הנאשמת ואפנאן לפני יזן ועימאד בכבישי ישראל, והובילו אותם לכיוון שטחי האזור, כשסעדי נוסע לפניהם ברכב נוסף.

4. נגד כלל המעורבים הוגשו כתבי אישום. הנאשמת היא האחרונה שטרם נגזר דינה.

ראיות לעונש וטיעוני הצדדים בתמצית

5. ב"כ המאשימה הדגיש בטיעוניו את חומרת מעשיה של הנאשמת, שחברה לחולייה ששמה לה למטרה לגנוב כלי רכב, כאשר הנאשמת הייתה שותפה לתכנון המקדים ולביצוע. משכך, ביקש לקבוע כי חלקה היה משמעותי והכרחי לביצוע העבירות. עוד ביקש להדגיש שהנאשמת ידעה שהיא מסיעה ברכבה אנשים שהם תושבי האזור, מבלי שאלו עברו כל מסננת ביטחונית. אשר למתחם העונש ההולם הפנה למתחם המקובל של 12 ועד 24 חודשי מאסר עבור כל רכב שנגנב, וכן למתחם של 24 ועד 42 חודשי מאסר למכלול האירועים העברייניים, שנקבע בגזר הדין של אפנאן בת"פ 52300-08-17, אותו ביקש לאמץ אף בעניינה של הנאשמת מכוח הכלל של "אחדות הענישה".

עוד הפנה ב"כ המאשימה לפסק הדין שניתן על ידי בית המשפט המחוזי בעניינה של אפנאן, במסגרתו נקבע כי נתקיימו הנסיבות המצדיקות חריגה מהמתחם העונשי שנקבע, באופן שהוביל להקלה בעונשה של אפנאן מ-22 חודשי מאסר בפועל ל-9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. לצד זאת סבר ב"כ המאשימה שאין מקום להשוואה בין שתי הנאשמות, זאת ממספר טעמים. האחד, קביעת בית המשפט המחוזי שהמתחם העונשי שנקבע בעניינה של אפנאן הוא ראוי ואף מקל. השני, קביעת בית המשפט המחוזי כי נדרשת החמרה בענישה. השלישי, ההליך השיקומי הארוך והמשמעותי אותו עברה אפנאן, שלמעשה לא פסק עד מועד מתן פסק הדין, כאשר ברקע נסיבות חייה הקשות של אפנאן, כל זאת בניגוד למצבה של הנאשמת שהגיעה מבית נורמטיבי, ולא עברה תהליך שיקומי משמעותי.

בעניין זה הפנה לתסקירי שירות המבחן, המעידים על שיתוף פעולה חלקי של הנאשמת עם שירות המבחן ועם גורמי הטיפול. לדבריו, למרות ההליך המשפטי, הנאשמת המשיכה "לחיות את חייה", וטען שהטלת עונש קל על הנאשמת יהיה בגדר חריגה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת, זאת בהעדר נימוקים ממשיים שלא לעשות כן. עוד טען שמאחר שהנאשמת לא עברה הליך טיפולי, לא נשללה הסכנה להישנות מעשים דומים על ידה בעתיד. משכך, סבר שהמלצת שירות המבחן, המבוססת על מספר מפגשים בודדים שנערכו עם הנאשמת, אינה יכולה לעמוד. עוד הפנה לעונשים שהוטלו על יתר חברי החוליה.

ב"כ המאשימה ביקש להטיל על הנאשמת עונש מאסר שלא יפחת מ-22 חודשים, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי, פסילה בפועל ופסילה על תנאי. עוד ביקש לחלט את הרכב הרשום על שמה של הנאשמת, באמצעותו בוצעו העבירות.

6. מנגד, ביקש ב"כ הנאשמת לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשמת צו מבחן ועבודות שירות. לדבריו, מאחר שנסיבות חייה של הנאשמת ונסיבות ביצוע העבירה זהות לאלו של אפנאן, יש להטיל עליה עונש זהה מכוח כלל "אחדות הענישה". עוד ציין שההליך הפלילי היווה גורם מרתיע עבור הנאשמת, היא הודתה בעובדות כתב האישום, ובכך אף חסכה זמן שיפוטי. עוד הזכיר שהנאשמת נעצרה ובהמשך שוחררה למעצר בית בו שהתה במשך מספר חודשים.

בשל סמיכות הזמנים, ביקש ב"כ הנאשמת לראות במעשיה של הנאשמת כאירוע עברייני אחד ובהתאם לקבוע מתחם עונשי אחד.

אשר לנסיבותיה האישיות ציין את גילה הצעיר, העדר עבר פלילי, את העובדה שהתארסה לאחרונה, עברה קורס מזכירות רפואית והיא נמצאת בתחילת דרכה בחיים. עוד הוסיף כי "כניסתה של הנאשמת למעגל העבירות גרם לה נזק רב לה ולמשפחה ולחברה בכלל, ובפרט בכפר שנוצרה סיטואציה וסטראוטיפ לא נעים בין אנשים...". בהמשך דבריו

הוסיף שהנאשמת "חשה בעונש חברתי קשה" וכי היא ובני משפחתה משלמים על מעשיה מחיר אישי כבד. בסוף דבריו ביקש להימנע מחילוט הטלפון הנייד ורכבה של הנאשמת, זאת בשל ה"נזקים הכלכליים" שנגרמו לה ולבני משפחתה כתוצאה ממעצר הבית הממושך ושכר הטרחה לעורכי הדין.

עוד הוסיף שהנאשמת שיתפה פעולה עם המאשימה ושימשה כעדת תביעה.

אשר להליך השיקום שלא התקיים, טען שהנאשמת "נפלה בין הכיסאות" וכי היא רוצה ונכונה להשתלב בהליך טיפולי. לפיכך ביקש להפנותה פעם נוספת לשירות המבחן.

ב"כ הנאשמת ביקש לקבוע מתחם עונשי על כל העבירות המתחיל במאסר שירוצה בעבודות שירות, לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשמת עונש של מאסר בעבודות שירות וצו מבחן, זאת תוך חריגה ממתחם העונש ההולם. בעניין זה ציין שהאינטרס הציבורי ה"בסיסי" הוא שיקום הנאשמת.

7. הנאשמת בחרה שלא לנצל את זכות המילה האחרונה.

ואולם, הנאשמת דיברה בכל זאת במהלך הטיעונים לעונש, זאת לאחר שהבהרתי לה שבכוונתי להפנותה פעם נוספת לשירות המבחן. את דברי הנאשמת אביא בהמשך גזר הדין.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. לא מצאתי טעם להרחיב בניתוח הנימוקים וההיבטים השונים לקביעת מתחם העונש ההולם, משזה נקבע במסגרת גזר הדין בעניינה של אפנאן. מעובדות כתב האישום עולה שחלקן של אפנאן, שהייתה שותפתה של הנאשמת לביצוע העבירות, ושל הנאשמת היה דומה, כאשר שתיהן הסיעו את המבצעים העיקריים, שרובם היו תושבי האזור, אל מקום הפריצה, ובהמשך, לאחר גניבת כלי הרכב, נסעו יחדיו ברכבה של הנאשמת כאשר אפנאן נוהגת בו, לכיוון המחסומים על מנת להקל על הנאשמים להעביר את כלי הרכב הגנובים לשטחי האזור. מאחר ששתי הנאשמות פעלו בצוותא, החל משלב קשירת הקשר והתכנון המוקדם, עבור דרך הסעת האנשים שפרצו בפועל לכלי הרכב, וכלה ב"פתיחת הציר" עבורם לאחר המעשה, לא מצאתי לתת משקל לעובדה שאפנאן היא זו שנהגה ברכב, כאשר מנגד הנאשמת היא זו ש"נידבה" את רכבה לצורך כך.

9. בנקודה זו חשוב להעמיד דברים על דיוקם ולציין שלמרות שאפנאן הורשעה בביצוע ארבע גניבות של כלי רכב ועבירות נלוות, הרי שכתב האישום בו הורשעה מתאר את מעורבותה בגניבת אותם שבעה כלי הרכב המוזכרים בכתב האישום שהוגש נגד הנאשמת. בנסיבות אלו, אין במספר העבירות בהן הורשעו השתיים כדי להצביע על שוני ביניהן או להחמיר בעונש שיוטל על הנאשמת.

10. במסגרת גזר הדין של אפנאן צוינו הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הרלוונטיות גם לענייננו, ובכלל זה העובדה שמעשיהם של הנאשמת ושל חברי הכנופיה האחרים הובילו לגניבתם של 7 כלי רכב, כאשר 6 מהם לא אותרו עד היום, התכנון המוקדם שקדם למעשי הנאשמים, וביצוע העבירות בצוותא חדא עם מספר לא קטן של מעורבים,

שחלקם תושבי האזור. אין חולק על כך שהנזק אותו גרמו הנאשמת וחבריה הינו נזק משמעותי וכואב לבעלי כלי הרכב, המורכב הן מנזק ממזון, גם אם שופו על ידי חברות הביטוח, והן מפגיעה חמורה בתחושת הביטחון שלהם.

על כך מצאתי להוסיף שחומרה נוספת טמונה בעובדה שהנאשמת, שהינה אזרחית ישראלית, ניצלה עובדה זו כדי להקל על תושבי האזור לבצע עבירות פליליות בשטחי מדינת ישראל.

לאחר התחשבות במכלול הנסיבות, כמו גם בערכים המוגנים בהם פגעו הנאשמת וחבריה, ובהם שמירה על קניינו של אדם והגנה על פרטיותו ורכושו, ובמדיניות הענישה הנוהגת, נקבע מתחם עונשי הנע בין 24 ל-42 חודשי מאסר. מתחם עונשי זה אושר בפסק דינו של בית המשפט המחוזי שניתן בעקבות ערעורה של אפנאן [עפ"ג 14301-08-18 אפנאן דרויש נ' מדינת ישראל (9.9.2019) (להלן: פסק הדין בעניין אפנאן)].

11. למדיניות הענישה הנוהגת ראו גם פסקי הדין שאוזכרו בגזר הדין שניתן בעניינה של אפנאן, כמו גם פסקי הדין אליהם הפניתי בגזר הדין שניתן בעניינו של רביע צאלח, אחד משותפיה של הנאשמת [ת"פ 48509-09-17 מדינת ישראל נ' רביע צאלח (13.5.2019)], במסגרתו קבעתי מתחם עונשי הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר לגבי כל עבירה של גניבת רכב. למרות שחלקה של הנאשמת קטן מחלקו של צאלח, על אף היותם מבצעים בצוותא, אין בכך כדי להשפיע על קביעת המתחם, זאת לאחר שמצאתי, כאמור, לאמץ את המתחם העונשי שנקבע בעניינה של אפנאן, זאת מן הטעם הפשוט שהמתחם אושר על ידי בית המשפט המחוזי.

12. בבחינת למעלה מן הצורך אציין שגם בפסקי הדין אליהם הפנתה ההגנה, והכוונה היא לפסקי הדין אותם ניתן היה למצוא במאגרים המשפטיים, אין כדי לסייע לנאשם. בת"פ (ראשל"צ) 65234-06-16 הוטל עונש קל על נאשם שהורשע בעבירה אחת של סיוע לגניבת אופנוע; ובת"פ (ראשל"צ) 24554-11-15 הורשע הנאשם ב-4 עבירות של סיוע לגניבת כלי רכב, כאשר הנאשם לא היה במעגל הפנימי של העבריינים וחלקו הסתכם בשימוש במונית שבבעלותו לצורך הובלת כלי הרכב הגנובים. מכל מקום קיבל בית המשפט באותו מקרה את המתחם העונשי אותו הציגה המאשימה, הנע בין 6 חודשי עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל לכל עבירה בנפרד.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

13. הנאשמת כבת 22, והייתה כבת 20 ביום ביצוע העבירות. לזכות הנאשמת זקפתי את הודאתה במיוחס לה, שיש בה כדי להצביע על קבלת אחריות למעשיה. עוד זקפתי לזכותה את עברה הפלילי הנקי ואת העובדה שהעבירות בהן הורשעה בוצעו בתוך פרק זמן קצר של כשבועיים.

נוסף על כך נתתי דעתי לעובדה שלאחר שחרורה ממעצר, הייתה הנאשמת נתונה במעצר בית למשך מספר חודשים.

העונש שהוטל על אפנאן

14. מעשיה של הנאשמת דומים עד מאוד למעשיה של שותפתה אפנאן, עליה נגזר עונש של 22 חודשי מאסר בפועל, כאשר בהמשך הוקל, כאמור, עונשה על ידי ערכאת הערעור והועמד על 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לאחר שנמצא שעברה הליך שיקום משמעותי.

בפסק דינו ציין בית המשפט המחוזי כי המקרה של אפנאן הוא "מקרה ייחודי", במובן זה שאנפאן המשיכה תהליך טיפולי רציף החל ממועד מעצרה ועד לשלב הדיון בערעור, התחתנה, סיימה בהצלחה את השנה הראשונה ללימודיה בקורס מבוא לרפואה, כאשר שירות המבחן התרשם שערכה שינוי "ממושך ומשמעותי" בחייה.

אך מתבקש היה שבשים לב לדמיון הרב הקיים במעשיהן של שתי הנאשמות, ייגזר עונשה של הנאשמת בהתאם לעונש שנגזר על חברתה אפנאן. ואולם, למרבה הצער, לא ניתן לקבוע ממצאים דומים בקשר לנאשמת.

תסקירי שירות המבחן והליכי טיפול שלא בשלו

15. **מהתסקיר הראשון שהוגש ביום 15.7.2018** עלה שניסיונות שנעשו ליצירת קשר עם הנאשמת או עם בא כוחה לא צלחו. במקביל נמסר שהנאשמת לא פנתה מיוזמתה לשירות המבחן.

לדיון שנערך יום לאחר מכן בבית המשפט לא התייצבה הנאשמת.

16. **מתסקיר שירות המבחן השני מיום 26.11.2018** עלה שהנאשמת גדלה במשפחה נורמטיבית. הסבריה של הנאשמת לביצוע העבירות היו "משבר רגשי שחוותה לאחר פרידה מבן זוגה וניתוק קשר עם חברת ילדות משמעותית", בעקבותיהם חשה תחושה של דכדוך ומצוקה רגשית. הנאשמת שיתפה בתחושת הבושה שהיא חווה נוכח מעשיה וציינה את המחירים שהיא ומשפחתה משלמים על כך. לפיכך, נמצא שהנאשמת ביצעה את העבירות שלא מתוך מאפיינים שוליים.

הנאשמת שיתפה כי פנתה מיוזמתה למרכז "הדסים" בחיפה לצורך קבלת עזרה נפשית מקצועית, אולם בהמשך הוברר שהיא הגיעה ל-5 פגישות בלבד, שלאחריהן הפסיקה את הקשר עם המכון, לדבריה בשל קשיים כלכליים.

שירות המבחן העריך את רמת הסיכון הנשקפת מהנאשמת כנמוכה, אולם הערכה זו התייחסה להישנות התנהגות אלימה ולא לביצוע מעשים פליליים כדוגמת המעשים בגינם הורשעה.

לצד זאת הדגיש שירות המבחן שלאור מאפייניה האישיותיים הילדותיים והבלתי בשלים, ישנה חשיבות לבדיקה מעמיקה של המניעים שהביאו אותה לבצע את העבירות. הנאשמת הביעה נכונות לבחון את התנהלותה באופן מעמיק, לשתף פעולה ככל שידרש ולהשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן. לפיכך המליץ שירות המבחן להסתפק בעונש של מאסר שירות בעבודות שירות וצו מבחן.

17. פרק זמן נוסף חלף, בו הנאשמת לא הופנתה לשירות המבחן, כאשר הצדדים המתונו לפסק דינו של בית המשפט המחוזי בעניינה של אפנאן. לאחר שהוצג פסק הדין בדיון שנערך ביום 15.9.2019, ובעקבות העונש החדש

שנקבע, מצאתי לבדוק עם הנאשמת האם היא מעוניינת להשתלב בהליך שיקומי במסגרת שירות המבחן. הנאשמת הביעה הסכמתה והבטיחה לשתף פעולה עם שירות המבחן.

18. **בתסקיר השלישי והאחרון מיום 8.1.2020**, נמסר שהנאשמת השתלבה בשיחות פרטניות במסגרת שירות המבחן, בהן שיתפה כי כיום נמצאת במקום יציב וחיובי בחייה. המלצת שירות המבחן הייתה לשלבה בקבוצת נשים באזור מגוריה ובשיחות פרטניות, "בהתאם למעמסה שתוטל עליה אם יוטלו עליה עבודות שירות".

19. עיינו הרואות שבפרק הזמן של כשנה וחצי מיום הגשת כתב האישום ועד מועד הטיעונים לעונש, ההליך הטיפולי אותו עברה הנאשמת הסתכם במספר שיחות עם שירות המבחן.

חרף האמור, נוכח המלצת שירות המבחן, ובעקבות בקשת ב"כ הנאשמת, לאחר שנשמעו טיעוני המאשימה לעונש, בדקתי עם הנאשמת את האפשרות שתחזור לשירות המבחן לצורך השתלבות בתכנית השיקום שהומלצה על ידי שירות המבחן. ואולם, הרושם שנוצר מתגובותיה של הנאשמת היה שהיא מרוכזת בעצמה ובתכניותיה לעתיד. על אף שהבהרתי לנאשמת את חומרת מצבה, התקבל אצלי הרושם כי הסכמתה להשתלב בהליך שיקומי מונעת ממוטיבציה חיצונית בלבד ומתוך חשש לעונש שייגזר עליה בסופו של יום, ולא מתוך רצון לעבור תהליך טיפולי אמיתי ורציני. כך למשל, תגובתה הראשונה של הנאשמת להצעת בית המשפט הייתה פליאה והבעת מורת רוח על פרק הזמן הארוך אותו תצטרך להשקיע בטיפול: "אני צריכה להתחתן. שנה זה ייקח?", כאשר מיד לאחר מכן ביקשה פעם נוספת להתחשב במצבה.

ואכן, במהלך הדיון הרבתה הנאשמת, בין אם בעצמה ובין אם באמצעות בא כוחה לדבר על הנזק שנגרם ושעוד ייגרם לה ולמשפחתה כתוצאה מההליך המשפטי. להבדיל, לא נשמעה מטעם הנאשמת או בא כוחה ולו מילה אחת על קורבנות העבירה, שבעה אנשים שרכבם נפרץ וגנב.

גם כאשר ניתנה לה זכות המילה האחרונה, בחרה הנאשמת לומר: "אני לא רוצה לדבר, תודה".

20. הנאשמת אמנם התנצלה על מעשיה והבטיחה שלא תשוב עליהם, אולם גם כאן התרשמתי שאין מדובר בחרטה כנה אלא בדברים שנאמרו מהשפה אל החוץ, בדרך של דקלום מראש וללא כוונה של ממש, במטרה לחלץ עצמה מעונש מכביד.

בנסיבות הללו, ועל אף נכונותי הראשונית לבחון אפשרות זו, מצאתי שלא להפנות את הנאשמת פעם נוספת לשירות המבחן.

21. משנמצא ש"הליך" השיקום ופוטנציאל השיקום של הנאשמת שונים בתכלית מאלו של אפנאן, יש לחזור לנקודת המוצא לגזירת דינה של הנאשמת - העונש שהוטל במקור על אפנאן על ידי הערכאה הדיונית.

אשר על כן, ועל אף חומרת מעשיה, המצדיקים כשלעצמם הטלת עונש חמור בהרבה בהתאם למדיניות הענישה

הנהגת, לא מצאתי להטיל על הנאשמת עונש חמור מהעונש שהוטל במקור על אפנאן, זאת, כאמור, על אף שהנימוקים שעמדו בבסיס גזר הדין של אפנאן, היינו השיקום המשמעותי אותו עברה אפנאן, שיקום אמתי ומשמעותי שהביא תחילה להתחשבות בעונשה אף בערכאה הדיונית, ובהמשך להקלה נוספת במסגרת הערעור, אינו מתקיים בעניינה של הנאשמת, וכל שקיים הוא פוטנציאל שיקום שלא מומש עד כה.

במצב דברים זה, הטלת עונש שאינו כולל רכיב עונשי של מאסר בפועל, יכול ויחטא לאינטרס הציבורי, שאינו מתמצא אך בשיקומה של הנאשמת, אלא גם בשיקולי גמול והרתעה על מעשיה החמורים, שיכול וישמשו השראה לנאשמים בכוח שישקלו בעתיד לחבור לגורמים עברייניים ולבצע יחד עמם עבירות פליליות חמורות.

בעניין זה לא נותר אלא להפנות לפסק דינו של בית המשפט המחוזי בעניינה של אפנאן, בו נקבע מפורשות בפסקה 15 ש"המערערת הייתה חלק מחבורה אשר חבריה פרצו וגנבו רכבים מהארץ לצורך העברתם לשטחים, כשאינן מחלוקת כי המבצע עבירות מעין אלו - ולו בהזדמנות אחת - דינו, ככלל, לענישה ממשית הכוללת רכיב של מאסר בפועל".

22. במאמר מוסגר אציין שלתוצאה עונשית דומה ניתן היה להגיע גם לו היה נקבע מתחם עונשי מחמיר יותר, כמקובל בריבוי עבירות של גניבת כלי רכב, והיה נמצא כי עקב פוטנציאל השיקום יש לחרוג ממנו לקולא, אולם לא עד כדי הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל.

23. להשלמת התמונה אציין שעל שותפיה של הנאשמת נגזרו העונשים הבאים: על רביע צאלח, בעל עבר פלילי שניהל הליך הוכחות והורשע בין היתר בביצוע 7 עבירות של גניבת כלי רכב, נגזר עונש של 63 חודשי מאסר הכוללים הפעלת מאסר מותנה, שבעקבות ערעור הופחת ל- 58 חודשים; על יזן, נאשם נעדר עבר פלילי, שהורשע בין היתר בביצוע 7 גניבות של כלי רכב, נגזר עונש של 42 חודשי מאסר; על מאזן עטא נגזר עונש של 18 חודשי מאסר על חלקו בגניבת כלי רכב אחד; על פרוג'ה נגזר עונש של 42 חודשי מאסר שהצטברו לכדי 48 חודשים לאחר הפעלת מאסר מותנה, על חלקו בגניבת 4 כלי רכב וסיוע לגנוב רכב נוסף.

סוף דבר

24. לאחר שנתתי דעתי למכלול הנימוקים עליהם עמדתי לעיל, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 22 חודשים, בקיזוז הימים בהם ישבה הנאשמת במעצר בין התאריכים 17.8.2017-31.8.2017.

הנאשמת תתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 1.4.2020 בשעה 08:00 במתקן כליאה "הדרים", או במקום אחר שייקבע על ידי שב"ס, כשהיא מצוידת בתעודת זהות או דרכון ובעותק של גזר הדין.

על ב"כ הנאשמת לתאם את כניסתה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים 08-9787377, 08-9787336.

עמוד 8

ב. מאסר למשך 8 חודשים אותו לא תרצה הנאשמת, אלא אם תעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורה ממאסר על עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. מאסר למשך 4 חודשים אותו לא תרצה הנאשמת, אלא אם תעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורה ממאסר על עבירת רכוש מסוג עוון, או עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ד. קנס בסך 4,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם עד ליום 1.4.2020, והיתרה בכל אחד לכל חודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ה. פיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד משבעת המתלוננים ששם מפורט בכתב האישום.

הפיצוי ישולם בשבעה תשלומים שווים ורצופים, התשלום הראשון ישולם עד ליום 1.4.2020 והיתרה בכל אחד לכל חודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט ויועבר למתלוננים בהתאם לפרטים אותם תמסור המאשימה לבית המשפט בתוך 3 ימים.

מובהר בזאת שכל סכום שיופקד יופנה תחילה לצורך תשלום הפיצוי.

25. מאחר שרכבה של הנאשמת מסוג מזדה ל.ז. 64-433-68 שימש לצורך ביצוע 7 עבירות ההתפרצות וגניבות כלי הרכב, והיה חלק מרכזי בהתרחשות העבריינית, כמפורט בכתב האישום המתוקן, אני מורה על חילוטו.

26. ניתן בזאת צו כללי לגבי יתר המוצגים.

27. הפקדות וערבויות שניתנו במסגרת תיק זה או במסגרת אחד מתיקי המעצר הקשורים אליו, ישמשו להבטחת כניסתה של הנאשמת לבית הכלא. לאחר תחילת ריצוי המאסר, יושבו כספי ההפקדה לידי הנאשמת, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

28. ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ. הנאשמת תפקיד את דרכונה במזכירות בית המשפט עד ליום 17.2.2020.

29. המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"א שבט תש"פ, 16 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.